

Povelikonoční hra 2025 – Zněl pláč...

ÚVOD – Píseň Zněl pláč noci té

1. Zněl pláč noci té, v níž se narodil a měl jenom tu stáj a bez nároků žil. Zněl pláč v noci té, tam Bůh našel nás, kde pláč je nám domovem.

2. Měl rád bližní své, ale hněvem vzplál, když zřel, jak hromadí, kdo mnohým oplývá. Měl rád bližní své, vždyť Bůh našel nás, kde hlad je nám domovem.

3. Když plášť noci skryl svědky bázlivé a sám Ježíš pak stál a Pilát soudil jej, když soud noci zrál, tu Bůh našel nás, kde strach je nám domovem.

4. Hle, Pán nesl kříž místo slávy své, však tím byl lidem blíž než slavní králové. Hle Pán nesl kříž a Bůh našel nás, kde kříž je nám domovem.

5. Pak v úsvitu hlas ženám zprávu dal: Kdo tvář jeho chce zřít, ten k lidem vrať se zas. Vždyť Pán z mrtvých vstal, tak Bůh našel nás, a nám se stal domovem.

Andělé v hrobce I.

A-BONIFÁC: Hele, jde sem Marie...

A-FÍNA: To už -- dnes podruhé

A-ENA: Podruhé, potřetí – a pořád tak uplakaná. Jak někomu, kdo brečí, máme vyřídit, že Kristus vstal?

A-NINA: To se tady nenajdou nějaký veselejší posluchači?

A-JOSH: Někdo, kdo to jen tak nevzdá – a opravdu silnýho ve víře?

...

V: A co vám na tom jejím nářku tak vadí?

A-JOSH: Ty seš tu nějakýj novejš, tebe neznám...

A-NINA: Tak to asi nevíš, že MY vyřizujem **radostný** poselství

A-BONI: Jo, „dnes se vám narodil.“

A-ENA: (*zastaví ho a okřikne*) Co to pořád pleteš! Dnes vyřizujem něco jiného!

A-JOSH: Jo: Hledáte Ježíše, toho ukřižovaného?

A-A-Marie Není tady! Vstal z mrtvých

Všichni andělé: Hurá! Buď tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal!

V: A proč by nemohla Marie plakat? Vzpomeňte na Spasitele a proroka, muže Božího, na Elišu!

SCÉNA 1 – Eliša a Šúnemanka

Učednice 1: Elišo, ještě jednou prosím, jaks nasytíl tu hladovějící vesnici!

Uč-2: Anebo – jaks pomohl té chudé vdově... Víš, jak byla zadlužená a hrozilo jí, že ji i s dětma prodají do otroctví!

Uč-1: Kdo to tady vyrušuje? Mistr vypráví o svých činech a nechce být rušen!

Eliša: Vidím tu paní, co mi na cestách poskytovala přístřeší... paní, které jsem vyprosil syna.

Ach ne, ubohá... Má veliký žal

Šúnemanka: Proč jsi mi vyprosil dítě? Vždyť to je za trest!

Uč-1: Co se takhle rouhá?!

Šúnemanka: A teď mi umřelo na úpal!

Uč 2: Mistře, řekni jí, ať už mlčí, vždyť nás ruší při svatém vyučování!

Uč-1: A navíc se určitě rouhá?!

Šúnemanka: Jak krásnou naději jsi ve mně vzbudil!... O to větší je teď moje bolest!

Nic horšího mě nemohlo potkat!

Uč-1+2: Paní, co tu vyrušujete? A ještě se rouhá...

Elíša: Buďte zticha! Teď se můžete něco naučit! (*k ženě*) Vidím, že máš srdce plné hořkosti... Jen se vyplač

Šúnemanka: To dítě mi bylo darováno, protožeš mi to slíbil. Tvé slovo je mocné. Nemohl bys jít teď se mnou? A udělat něco... vyslovit slovo muže Božího – slovo, které probouzí život?

Elíša: Co s tebou? Je mi tě líto.

Vnímám tvou bolest. V tvých slovech však slyším i velikou důvěru.

Půjdu. Půjdu s tebou. A budu prosit, aby ti Pán života tvé dítě vrátil. Aby ti stvořil novou naději.

Píseň (Nezná tu nikdo)

*Nezná tu nikdo soužení mé, to zná
snad jenom Ježíš / Nezná tu nikdo
soužení mé, sláva Haleluja.*

1. Jsem nahoře a zase níž, Pane můj
a někdy zcela na dně již, Pane můj.
2. Ač dále kráčet mě tu zříš, Pane můj
Já stále vleču ten svůj kříž, Pane můj
3. Když s pláčem k tobě přicházím,
Pane můj / Tak srdci svému ulevím,
Pane můj.

Andělé v hrobce II.

V: Vyčítal Elíša Šúnemance její slzy?

A-JOSH: Ne, ale Šúnemanka byla chudák matka, která přišla o jediné dítě.

A-NINA: Tu by politoval každý.

A-ENA: Ale tady Marie – ta by měla hlavně být vděčná.

A-FÍNA: Jo, a děkovat! Takový maléry ji potkaly – a Ježíš ji ze všech vytáhl!

A-NINA: Sedmi démonů ji prý zbavil:

A-ENA: (*počítá*) závislosti na majetku ...

A-BONIFÁC: na penězích

A-FÍNA: ... na chorobném lhaní

A-A-M: Zkrátka, nemá co brečet!

A-JOSH: Spíš být vděčná, že jí Ježíš dal šanci!

V: A nenapadlo vás, že se jí tím pádem úplně zhroutil svět – když Ježíše ukřižovali? Že si připadá, jako by se dostala zas do nějakýho šílenýho neštěstí... – a zůstala na něj úplně sama?

A-ENA: Vidiš, to nás nenapadlo...

Ale je z toho nějaká cesta ven?

V: Tak se teď podíváme??? Na proroka Jeremjáše!

A-NINA: Ale ten přece pořád někoho kritizoval?!

V: Ale když bylo nejhůř, uměl dát naději. Vzpomeňte si jen, co říkala nařikající Ráchel v Ráma.

SCÉNA 2 – Ráchel v Ráma

RÁCHEL: Cos to Hospodine dopustil? Koukej jak jsme dopadli! Tolik padlých! Tolik statečných obránců přišlo o život!

Synové tvého lidu leží bez života...

JEREMJÁŠ: Ale tohle nemusí být konec, Ráchel...

RÁCHEL: Hradby svatého města pobořeny... všude prach, spáleniště, špína. Hrdé, neporazitelné město kleslo do hanby a ponížení! Jeho děti v zajateckém táboře čekají, až baby-lonští vojáci přestanou drancovat – a odvedou je do zajetí. Král ponížen...

JEREMJÁŠ: Ale tohle nemusí být konec, Ráchel...

RÁCHEL: A tvůj chrám, Hospodine? Leží v troskách! Po nejsvětějším místě dupou boty pohanů! Zlaté kalichy a misky budou sloužit bůžkům nepřítele... Oltář znesvěcen... Zbývá už jen nárek... než dojdou slzy

JEREMJÁŠ: Ale tohle opravdu nemusí znamenat konec, Ráchel. Rozumím tvému nároku nad padlými Rozumím zoufalství nad koncem svatého města. Rozumím tvým hořkým výčitkám, vznášeným k nebesům. Ano, dopadla na nás ruka nelítostných nepřátel. Půjďte do zajetí. Ale tohle opravdu nemusí znamenat konec

RÁCHEL: Ale neskončili jsme jen my! Skončil i Hospodin! Co je to za Boha, když už tu nemá ani chrám ani lid...?

JEREMJÁŠ: Neboj, Hospodin slyší tvůj nárek. A já ti teď mám vyřídit, že bude vaším Bohem i v té daleké nepřátelské zemi...

RÁCHEL: Co to vykládáš za nesmysly?

JEREMJÁŠ: Možná ti to připadá k neuvěření, ale je to tak.

Poznáte, že jste nezůstali opuštěni. Znovu povstanete – a budete žít – jako lid Boží. A nastane čas, kdy se navrátíte. Svítá vám nově den.

PÍSEŇ Svítá nově den (Svítá 316)

Ref: *Svítá nově den, svítá den*

1. Je v sutinách město, je zbořenej chrám / je zdrcený ticho a tmy vládnou tmám. / Vtom paprskem jítřním slunečním / zalesk se střep, co z rozvalin ční

Ref: *Svítá nově den, svítá den 2x*

2. Pad vichřicí strom, ptáci vypadli z hnízd, / slyšíš jejich křik, nemaj si kam vlízt. / Vtom v kořenech starých pupen prask, / hle, zeleně proutek, kde prach čekals.

Ref: *Svítá nově den, svítá den 2x*

3. Poutník, co šel cestou, hložím podél skal, teď leh a spí, neví kudy dál. Vtom hlas tichý jemný zašeptal: Jen vstaň a pojď...

Ref: *Svítá nově den, svítá den 2x*

Andělé v hrobce III.

A-ENA: Takže i z takový tíhy se jde vyplakat

V: Vyplakat – a povstat. Když máš někoho, kdo to slyší a nese s tebou Někdy to lidi bolí tak, že musí plakat dlouho – než je to venku. ... A právě tomu vy andělé úplně nerozumíte...

A-NINA: Jak „vy andělé“?

A-FÍNA: Jak „nerozumíte“?

A-BONIFÁC: Copak ty nejsi jeden z nás?

A-JOSH: Utište se! Je nejvyšší čas, aby se zjevil Vzkříšený Pán!

A-ENA: Jakkak to asi proběhne? To se otevrou nebesa?

A-NINA: nebo hroby? Nastane zemětřesení?

A-A+M: Vichřice?

A-FÍNA: Nejvyšší umí udělat pořádnou nebeskou show!

A-BONIFÁC: Už se těším!

V: Ted' vás musím opustit, přátelé.

A-JOSH: Počkej, ted' máme pohotovost, nikam nechod'!

V: Vy to asi nechápete, ale já ted' musím tady s Marií něco nutně vyřídit

Marie: *(naříká)* Kde ten Ježíš asi je? V hrobě není, kam ho odnesli?... Co si bez něj počnu?

Marie: Pane, vy jste zahradník? Nevíte, co se stalo s Ježíšovým tělem?

V: MA-RI-E!

Marie: Mistře! Můj Pane! Ty jsi živý! Už tě nemusím hledat v hrobě! Už se nemusím beznadějně trápit! Už vím, že jsem to s vírou neprohrála. Díky.

V: Tak si setři slzy. A pak to běž vyřídit ostatním. Dnes budeš andělem té dobré zprávy ty!

PÍSEŇ Pán je živ, to zoufání mění

Ted' andělé uče se, jak zpívat dnes
vždyť žalů je ve světě, až je to děs
A mnohý si zoufá, že vládne nám běs
a hořko je ze všeho dění

*Ted' smutek se v naději proměnit chce
Pán je živ – to zoufání mění*

Prý koupit lze všechno, jen když na to máš / a prachy jsou králem, jak řek satanáš / a hlupák jsi, když na své svědomí dáš, / tak pýcha své zuby ted' cení / *Ted' naděje vládu lži porazit chce / Pán je živ – to beznaděj mění*

Snad dopadla na tebe života tíž
a všude jen temno a konec je blíž
máš v srdci jen bol a z života mříž
a do smíchu vůbec ti není
Ted' pláč se však v naději proměnit chce / Pán je živ – a to pláč náš mění

Obsazení

Andělé: Bonifác a Ena Zikmund, Josefína Bouší, Nina Trusinová, Anna Marie Vrabec, Josh.

Elíša – Jan Lukeš, **učednice** Noemi Lukeš, Mia Trusinová, **Šúnemanka** Lota Lukeš.

Ráchel – Jana Lukeš, Jeremjáš – Jan Roth

Marie – Kateřina Vrabec
Chroboková, **Inkognito vzkříšený**

Pán – Christian Grunet.